

Co dělat, když jsme „na dně“

Otázka: Ztratil jsem práci, rozpadl se mi vztah a zhoršilo zdraví. Jak z toho ven? V této situaci snížte řeči o pozitivním myšlení a tajemství, jak přitahovat věci a situace, jako provokace, dokonce mne znechucují.

Vždy se nám děje to nejlepší. Vždy! To, co nejvíc potřebujeme, když to nejvíc potřebujeme a tak, jak to nejvíc potřebujeme. Jen my to nevidíme, nevnímáme, bráníme se tomu, dokonce klademe odpor. Jsme smutní, máme strach a cítíme beznaděj, dokonce hněv a nenávisť. A právě tím bráníme možnostem, které jsou pro nás již připraveny. Zavíráme kanály a způsobujeme si bloky.

Potřebujeme jen vědět a věřit, že to přijde a aktivně přečkat mezičas. Je to vše jen teď. A pokud je v tomto životě něco jistého, pak je to změna. Ta přijde vždy. Pokud mezičas trávíme strachem, smutkem, beznadějí, v hněvu a nenávisti, sami si ho prodlužujeme. Pokud jsme klidní a vyrovnaní a víme a důvěrujeme, zkrátíme si mezičas a dokonce si uchováme i dobré zdraví, které budeme potřebovat, když přijdou nové možnosti. Takže nejdůležitější je, jak přečkáme mezičas. Mělo by to být aktivně, otevřeně a s hlubokou vírou, že vždy se stane to nejlepší, co v dané chvíli potřebujeme.

Někdy nedostanete to, co chcete, tak jak to chcete a tehdy, kdy to chcete, ale VŽDY dostanete to nejlepší.

Otázka: K čemu chodit na léčení a vůbec se léčit, když lidé nadále nenávidí, zárlí a jsou plní hněvu, odporu a napětí? Pokud si to sami vytvářejí a sami to musejí snášet, k čemu platit za léčení?

Když se rozlije řeka nebo zvedne hladina moře, k čemu utíkat na kopeček? Nesejde na tom, zda nás to zastihne ve třech stech nebo tisíci dvě stě metrech? Léčením, meditacími vás očistíme, nabijeme, fyzicky, psychicky, emocionálně a duchovně zvedneme, a když přijdou problémy a těžké životní situace – a ty přijdou určitě – řešíte je z hor.

Otázka: Kdy přesně se zbavím bolesti, a upraví se mi život?

Kdy přesně bude suchá cesta, když zatím bez ustání hustě sněží? Vaše životy jsou cesty, vaše myšlenky, slova, pocity a skutky ten hustý neustávající sníh. Zastavte to, mějte to pod kontrolou a usměrněte to. Pak bude cesta suchá. Můžete namítnout, že v létě se sníh roztopí a cesta bude suchá. Říkám ano, ale ne na severu a vysoko v horách. Ne tam, kde je chlad, kde je strach, nenávisť, hněv a nepřátelství, tam sníh netaje. Taje jen tam, kde je světlo, láska a radost. Ať je zdrojem a

cílem vašich myšlenek láska, radost a úcta. Potom bude vaše cesta bez sněhu, suchá a váš život spokojený.

Otázka: Kdy mi konečně bude opravdu dobře? Kdy konečně dosáhnou svého cíle?

A kdy pro to konečně něco uděláte? Kdy jim ukážete – myslím to vážně, toto chci. Kdy pro to něco změníte, kdy obětujete myšlenky, city, slova, skutky, své zaběhnuté stereotypy? Nyní platíte za to, co jste léta dělali nesprávně. Chcete po mně, abychom to za hodinu změnili, aniž byste pro to vy cokoli udělali? Ano, je to možné. Ale půjdete zpět do života a znovu si objednáte pizzu, kterou neumíte strávit.

Myslíte si, že netrpělivost, ustavičná nespokojenost, hněv, strach, zlomyslnost a kritizování všeho kolem vás posunou k cíli? Pokud někam letíte a let je dlouhý, co je zdravější? Oprávit se, objednat si nápoj a vychutnat scénérii, nebo se každé dvě minuty ptát, kdy už tam budete, kolik máte ještě před sebou a kolik máte za sebou, znervózňující tím sebe i své okolí? Pokud jednou dojdete do cíle a probudíte se, bude vám určitě líto, že jste si let a samotnou cestu do cíle nevychutnali a že jste strávili mezičas destruktivně. Je zdravější, pokud se probudíme dřív, ještě v tomto životě, a díky nebo navzdory podmínkám, v kterých nyní žijeme, si vděčně, spokojeně a s radostí vychutnáme mezičas. Cíle letu, spolucestující, dokonce i letušky a piloti se změní a přijdou i mezipřistání. Ale vy **pořád letíte a stále k cíli**. A buďte si jisti a důvěřujte, že se vám děje to nejlepší, navzdory tomu, že si to v dané chvíli neuvědomujete. Jedině tímto přístupem strávíte mezičas konstruktivně a určitě dojdete do cíle.

Nejhezčí a nejnebezpečnější je, že si v této chvíli vytváříte své budoucí podmínky, podmínky, v kterých budete žít za hodinu, den, rok, deset let. A to v každém smyslu slova: materiálním, psychickým, emocionálním i energetickým. Nejhezčí to je, když jste bděli, víte, co chcete, co je váš cíl, uvědomujete si své myšlenky, emoce, slova a skutky a akceptujete, dokonce jste vděční za podmínky, ve kterých nyní žijete, a víte, kam chcete směřovat. Nebezpečné to je, když nevíte, co chcete, ani kam chcete směřovat, neuvědomujete si své myšlenky, city, slova a skutky, myslíte si, že jste obět a vnější okolnosti vás dělají nešťastnými a jejich změnou se můžete opět stát šťastnými. Horší už je, jen když si myslíte, že vás někdo může udělat šťastnými.

Něco nebo někdo vás nemůže učinit šťastným, pokud jste na jiné frekvenci a příjem nefunguje. Pokud nevíte, co chcete, či směřovat na západ, či na jih, jaký vítr si objednáte? Jaký byste si přáli? Co vás učiní veselým a spokojeným? Pokud to nevíte, pak je každý vítr zlý, nesprávný a vy neustále nespokojený, anebo každý vítr dobrý a někam se už jen doplavíte. Říkám vám, buďte spokojeni s větrem, co přijde, objednali jste si ho. Možná není přesně podle vašich představ, není ideální, ale objednali jste si ho a nyní je to pro vás určitě to nejlepší. Buďte za něj vděční. A pokud si objednáte změnu, ona přijde. Změna přijde tak i tak, je však lepší, když si ji vědomě a cílevědomě objednáte.

Otázka: Jak se rychle upokojit?

Plamen svíčky se hýbe, jen když se hýbe vzduch. Jakmile se pohyb vzduchu upokojí, plamen se pomalu ustálí a hoří zas pokojně. Svíčka se nemihotá při vzpomínce na minulé hádky, křivdy a nedorozumění ani z obavy o budoucnost a dění, co se nestala a ani se nestanou. Plamínek hoří teď, bděle, s láskou a radostí. A když ho proud vzduchu rozhýbe, znovu se napřímí, vrátí se do rovnováhy, nerušen minulostí ani budoucností. Klidná hladina jezera za bezvětří se také nevlíni jen proto, že si jezero vzpomene na to, že jste v něm plavali, nebo proto, že se obává, že si opět přijde zaplavat.

Komunikovat, řešit situaci bděle, s láskou, pochopením a humorem, být přítom slunečnicí, pozorovat a ptát se sám sebe, jak hoří naše svíčka, to je nejlepší cesta, po které můžeme pokojně kráčet k úspěchu v každém slova smyslu. Jen neocekávejte, že to kdokoliv ocení. Dělejte to, co děláte bděle, s radostí a láskou, a ať už to jde jakkoliv, těšte se z toho. Pak to půjde pořád lépe, skrze vaši radost se těší i Oni a pošlou vám další radostné situace a možnosti. Pokud existuje nejvyšší stupeň úspěchu, pak je to toto. Ale nedělejte to pro Ně. Nebuďte umělí svatoušci a nehrajte role. Není sobecké dělat něco pro sebe a poté druhým tuto radost rozdávat. Právě naopak – to je nejvyšší cíl a největší radost. Vědomí toho by vám mělo dát sílu v okamžiku se upokojit, najít klid duše a to díky anebo navzdory podmínkám, ve kterých se nyní nacházíte, neboť vše se děje jen nyní.

Mikuláš ŠTEFAN v knize **ODKAZ SLUNEČNICE,**

kteřou vydala MAITREA, a.s., Týnská ulička 6/1064, 110 00 Praha 1 – Staré Město,
www.maitrea.cz